

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 386

гр. Варна, 01.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I А СЪСТАВ ТО, в закрито заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мария К. Терзийска

Членове: Елина Пл. Карагьозова
Весела Гълъбова

като разгледа докладваното от Мария К. Терзийска Въззивно гражданско дело № 20243100500136 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх.№ 96762/21.12.2023 г. при ВРС депозирана от „Поли Йорд“ ЕООД, ЕИК 103951317, гр. Варна против Решение № 3964/06.12.2023 г., постановено по гр.д. № 20233110108564 на същия съд в частта, с която жалбоподателят е осъден да заплати на Община Варна сумата от 1 868,98 лева, представляваща разлика между признатите от съда с Решение № 261810/01.06.2021 г. по гр. д. № 1870/2021 г. по описа на ВРС действителни разходи в размер на 1 660,19 лева с ДДС, извършени за принудително премахване на търговски обект и действително заплатените на изпълнителя „Поли Йорд“ ЕООД в размер на 4 836,53 лева с ДДС, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от завеждане на исковата молба – 27.05.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, на основание чл.55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД.

В жалбата си въззивникът излага становище за неправилност и незаконосъобразност на решението в обжалваната му част. Оспорва направените от първоинстанционния съд изводи, че разликата от заплатеното количество отпадък и признатото от съда, не е било възлагано от ищеца. Твърди, че работата по договора е била приета без забележка от ищеца и като съответна на възложеното, за което били налице множество писмени доказателства, приобщени по делото и безспорни между страните. Твърди, че първоинстанционния съд не ги е разгледал, като вместо това е коментирал изслушаната и приета по делото съдебно – техническа експертиза и е стигнал до погрешни изводи. Сочи, че от така изслушаната експертиза, както и обясненията на вещото лице в съдебно заседание, се установява, че общата стойност на извършените СМР по премахване на търговския обект по средни цени към 31.07.2018 г. е в размер на 4 921 без ДДС. Твърди, че от съда не са взети предвид релевантни факти от заключението по СТЕ и предоставените конструктивни становища, протоколи и заповеди издадени от възложителя. С оглед на извършената работа съобразно с уговореното и приета без възражение от ищеца, твърди, че не е налице неоснователно обогатяване, а

виновно неизпълнение по процесния договор за изработка от страна на възложителя, поради неплащане на дължимото възнаграждение, съгласно договорените цени. Моли за отмяна на решението в обжалваната му част и присъждане на разноски.

Становището на въззиваемата страна е за неоснователност на жалбата. Поддържа, че първоинстанционното решение е постановено въз основа на всички представени и приети по делото доказателства и съобразено със съдебната практика на ВКС. Сочи, че възраженията на възложителя са за неточно изпълнение в количествено отношение и не се обхващат от установената в чл. 264, ал. 3 от ЗЗД преклузия и могат да бъдат противопоставяни на изпълнителя. Сочи съдебна практика, която счита за относима. Настоява, че решението на ВРС е законосъобразно и правилно и моли за неговото потвърждаване.

Съдът намира, че жалбата е редовна и допустима за разглеждане, депозирана от лице, легитимирано чрез правен интерес от обжалване акта на ВРС и следва да бъде приета за разглеждане.

Поведението на първоинстанционния съд в производството, развило се пред него, не налага повторни указания по разпределение на доказателствена тежест между страните.

Водим от горното, на осн. чл. 267, ал. 1 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане въззивна жалба вх.№ 96762/21.12.2023г., при ВРС депозирана „Поли Йорд“ ЕООД, ЕИК 103951317, гр. Варна против Решение № 3964/06.12.2023 г., постановено по гр.д. № 20233110108564 на същия съд, в частта, с която жалбоподателя е осъден да заплати на Община Варна сумата от 1 868,98 лева, представляваща разлика между признатите от съда с Решение № 261810/01.06.2021 г. по гр. д. № 1870/2021 г. по описа на ВРС действителни разходи в размер на 1 660,19 лева с ДДС, извършени за принудително премахване на търговски обект и действително заплатените на изпълнителя „Поли Йорд“ ЕООД в размер на 4 836,53 лева с ДДС, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от завеждане на исковата молба – 27.05.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, на основание чл.55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 28.02.2024 г. от 14.00 часа, за която дата и час да се призоват страните с препис от настоящето определение.

НАСОЧВА страните към МЕДИАЦИЯ като алтернативен способ за разрешаване на спорове като разяснява, че медиаторът може да съдейства за доброволното разрешаване на спора им, който да приключи с постигане на споразумение, одобрено от съда. Медиацията може да бъде осъществена в ЦЕНТЪР ЗА МЕДИАЦИЯ към Окръжен съд Варна, адрес гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев” № 12, ет. 4 /сградата в която се помещава СИС при ВРС/, без заплащане на такси.

За участие в медиация страните могат да се обърнат към координатора на ВОС: Нора Великова - ет. 4, стая 419, тел. 052 623 362, e-mail: mediation@vos.bg.

УКАЗВА на страните, че за да се постигнат благоприятните последици от доброволно уреждане на спора, предвидени в чл. 78, ал. 9 от ГПК, а именно връщане на половината от внесената държавна такса на ищеца, следва да бъде постигната съдебна спогодба по предмета на спора, която да е обективизирана и подписана от представителите на страните в протокола от насроченото открито съдебно заседание, и одобрена от съда, по реда на чл. 234 от ГПК.

На въззивника да се връчи препис от отговора на въззивната жалба.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____